

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ὁ Δε-Κάστρος ἐρωτᾷ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ Κουμουν-
δούρου.

— Ἐ! τί κάνει ὁ γέρονς.

— Τί νὰ κάνῃ τὸ ἴδιο εἶναι.

— Κρίμα στὸν ἄνθρωπον, καὶ ἔτρωγα ἐκεῖ τόσα γλυκά !!

Ὁ ὑγιονομικὸς σύλλογος ἐν Γενεύῃ προέβη τελευταίως εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ εἶδους τῶν θανάτων οἵτινες ἐνσκήπτου-
σιν εἰς τὰς τάξεις τῶν εὐρωπαϊκῶν στρατῶν : εὔρε δὲ ὅτι
ἐν Αὐστρίᾳ καὶ Γερμανίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ αὐτοχειρία, ἡ φθίσις
καὶ εὐλογία, ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ ἐπιπολάζουσιν οἱ πυ-
ρετοὶ καὶ ἡ φθίσις, καὶ ἐν γένει τὰ νοσήματα τῶν ἀναπνευ-
στικῶν ὀργάνων, ἐν Γαλλίᾳ οἱ τυφοειδεῖς πυρετοὶ, ἐν δὲ τῇ
Ἑλλάδι...οἱ μανιώδεις προβοήσασμοί.

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΔΟΥΖΙΝΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ.

Κόραξ. ἐπόπτης τῶν δεινῶν σου, ἡδύνατο νὰ σοὶ
προσφωνήσῃ **κρα κρα**, βλέπων σε ἐκτάδην **ψοφῆμι** ἐπὶ τῇ
συνταγματικῇ μάνδρᾳ τῆς δδύνῃς σου.

Ἄλλος τις ὅμως ἐν τοῖς παθήμασί σου διαγινώσκει **λα-**
θοχειρίαν.

Ἡ τύχη σου κεῖται ἐν τῷ **ποδί** σου. Ἡθέλησας **ὄρνθα**

τοὺς ὑπηρετάς σου, καὶ τοὺς ἀνάγκαις ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν
καλπῶν σου διαμεριζομένους ὡς **σκύλους** τὰ σπλάχνα
σου. Ἐκτεινον τὸν πόδα σου καὶ **κλωτσα** ! Ὁδοντοκρα-
τοῦν ὡς κόκκαλον τὸν προὑπολογισμόν σου !

Ἡδύνεσαι ῥοκανίζων σεαυτὸν, καθὼς ἐγὼ ἡδύνομαι ῥοκα-
νίζων τὴν μυθικὴν μου γλῶσσαν. Ἡ κοινοβουλευτικὴ συ-
ναλλαγὴ, τὸ ρουσφέτιον καὶ ὁ τραμπουκισμὸς εἶναι τὸ ὄρος
τῆς πολιτείας σου, ἡ δὲ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ, ἐσωτερικὴ καὶ
ἐξωτερικὴ, ἐναλλάξ ἐντὸς, καὶ ἐναλλάξ ἐκτὸς χρεωκοπία, εἶ-
ναι αἱ πεδιάδες σου.

Ὑπολείπεται μετὰ τοῦτο κουκουτσίμουλῳ ; Οὐδεὶς λαὸς
ὑπάρχει τόσον μέγας ὥστε νὰ μοῦ τὸ ἀποδείξῃ.

Λαὲ τῆς Ἑλλάδος ! Ὅσακις τὸ ἠθέλησας ἀνεχαίτισας τὴν
ἐπὶ τὰ χεῖρά σου προχώρησιν τῶν βουλευτῶν σου.

Καὶ νῦν, ποίησον αὐτοῖς, (καὶ ἐμοὶ) κυριοστήν ταύτην φο-
ρὰν ἔκδηλον τὴν προαίρεσίν σου, οὐ γὰρ οἶδας τί ποιοῦσι !

Κάτω ἡ **αὐτεθνοφαγία**, ἡ **φαγοαυτεθνία** καὶ ἡ
ἐθνοφαγαντία !..

Τὸ μέσον τοῦ ἀναρέρσθαι ἀπέδειξε πάντοτε τί ἐστὶ ἀ-
θηναϊκὸν βερούκοκκον !

Τί τῆς τάξεις ;

Τί τῆς δίνεις ;

Τ' ἀκοῦς κουμπάρα μου ;

Ἡ τύχη σου ἐν τῷ **ποδί** σου

Ἐν Ἀθήναις 21 Ἰανουαρίου 1883.

Ὁ τις
Βουλευτῆς
Τροιζήνας
Δουζίνας.

— Εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις μᾶς ἔφερε τὸ πτώμα ἐκεῖνο εἰς
τὴν Βενετιάν.

— Ἀ !.. ναι, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πτώμα δὲν ἦτο ἐκεῖνο, ὅπου
ἐζητοῦμεν.

— Ἀδιάφορον. Ἦτο κάτι, τὸ ὅποιον ἀνταπεκρίνετο εἰς
τὴν περίστασιν ἐκείνην.

— Ἦτο ἀπόδειξις μεγαλειτέρας ἱκανότητος, εἶπεν ὁ
Ξαννοῦτος.

— Βεβαίως.

— Ἄλλον δὲν ἔχεις ;

— Χρειαζόνται πολλοί ;

— Πρέπει νὰ ᾔναι πέντε ἢ ἑξ.

— Θὰ εὔρω.

— Ποῦ θὰ τοὺς εὔρῃς ;

— Ὁ Καρτάτσος καὶ ὁ Σκιαχτής ἔχουν.

— Εἰπέ μοι, Μαῦρε, πῶς ὁ Σκιαχτής ἤλθε μαζί μας ;

— Ἐγὼ τὸν ἐστρατολόγησα.

— Καὶ εἶναι ἀνδρεῖος ;

— Τολμηρότατος καὶ σκληρότατος.

— Λοιπὸν εἰπέ, τί ἔλεγες ;

— Ἐλεγα ὅτι ὁ Καρτάτσος καὶ ὁ Σκιαχτής ἔχουν ὁ-
λόκληρον συμμορίαν. Εἶναι μίᾳ συντροφίᾳ πολὺ ἀξιοτίμος
καθ' ὅλα. Πίνουν ἕνα διάβολον, ἀλλ' εἰς τὸ ἔργον εἶναι
τρομάρα. Πολὺ διασκεδαστικὴ συντροφία. Ἐνίοτε περνῶ
τὴν ὥραν μου μαζί των.

— Λοιπὸν ἀπόψε, ὅταν νυκτώσῃ νὰ τοὺς ἀνταμώσῃς, εἴ-
πεν ὁ Ξαννοῦτος.

— Πολὺ καλὰ.

— Καὶ νὰ τοὺς προδιαθέσῃς ὅτι θὰ ἔχουν ἑκτακτον ἐρ-
γασίαν μετὰ τὰ μεσάνυκτα.

— Μετὰ τὰ μεσάνυκτα ;

— Ναί.

— Διὰ ποῦ ;

— Τώρα θά' σοῦ εἰπῶ.

— Καλὰ.

— Ἄς μὴ πίνουν πολὺ.

— Ἐννοεῖται.

— Ἐργασίαν τολμηράν, ἀλλ' ὅχι καὶ δύσκολον, πι-
στεύω.

— Βεβαίως.

— Ἀφ' ἐσπέρας, νὰ φροντίσῃς, ἐξ ὀνόματός μου, νὰ δια-
τάξῃς τοὺς σκοποὺς νὰ ἐγκαταλίπουν τὰ πλοῖα.

— Νὰ ἐγκαταλίπουν τὰ πλοῖα !

— Ναί.

— Δὲν ἐννοῶ.

— Νὰ κοιμηθῶν ὅλοι εἰς τὰ καταστροφώματα, εἰς τὸ
στρατόπεδον τῆς ξηρᾶς.

— Διὰ τί τοῦτο ;

— Θὰ σοὶ εἰπῶ ψυχὴ νὰ μὴ μείνῃ εἰς τὰς γαλέρας.

— Ἀλλὰ πῶς θὰ μὲ ὑπακούουν ;